

1973

FAKTA

Dokumenttype:
Brevudkast

Dateringsbegrundelse:
Udateret brevudkast. 1973, baseret på
erhvervsåret for omtalte skulptur.

Afsendersted:
Paris

Omtalte personer:
Steingrim Laursen

Omtalte værker:
Sonja Ferlov Mancoba, Uden titel,
1970.

Arkivplacering:
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba takker Aalborg Kommunes Kunstfond for købet af hendes store skulptur fra 1970. Hun takker tillige for deres hensigt om at opstille den på en åben plads, hvor den kan gå i dialog med menneskene omkring den. Hun skriver om sit kunstsyn, og om hvordan "ingen skaber alene".

TRANSSKRIFTION

Til Aalborg Kommunes Kunstfond.

[overstreget: For ca en Uges Tid siden fik jeg til min store Overraskelse og Glæde gennem Steingrim Laursen nyt om]

Da jeg for godt en Uges tid siden gennem Steingrim Laursen, som var her paa et kort Besøg, fik nyt om Deres køb af min store Skulptur fra 1970 og tillige om Deres Hensigt: eventuelt at opstille den paa en aaben Plads foran Raadhuset, syntes det mig næsten som drømte jeg. Et par Dage efter modtog jeg fra [overstreget: Banken] Handelsbanken i Viborg Oplysning om at De havde tilsendt dem den store Sum derfor. – Kunde jeg nu blot finde de rette Ord for at udtrykke Dem min dybe Taknemmelighed og den Glæde jeg følte ved den Solidaritet og Tillid De herved viser mig til Støtte og Styrkelse i mine Forsøg paa at fremsætte et menneskeligt Udtryk i Skulpturen ud fra mit Livs Erfaringer i Forhold til Livet og til Samfundet.

Deres generøse Svar paa mine Bestræbelser styrker mit Mod.

I vort individualistiske Samfund synes "mennesket" for hver Dag [overstreget: at] paa trods af alle tekniske kommunikationsmidler at finde sig i dybere Ensomhed i Forhold til Omgivelserne. Hver kunstner kan kun søge at fremsætte et enkelt Aspekt ud fra sin Livsopfattelse i sin Søgen mod en [menneskelig] Fællesopfattelse [ud fra helt nye normer] i forhold til Livet og til det Samfund som vi er Del af. Det åndelige Udtryk fremsat i et Materiale skulde jo blot tjene til en Tilnærmelse mellem Mennesker i deres Livssyn

[overstreget: Men] Ingen skaber jo noget alene og alt hvad der blir til [overstreget: xxxx det jo kun] som kan tjene os i Livet blir det jo kun ved "menneskeligt" møde i gensidig Tillid og Trang til Udveksling mellem mennesker, [overstreget: som] [det] er grundlaget for fortsat Liv. Vi modtog fra de som leved før os og vi maa søge at bringe [det] videre tilligemed Resultatet af vore Erfaringer til dem som skal følge [efter] os. Kun saaledes kan Menneskenes kæde sluttes op til fortsat Liv. Derfor mine Store Tak for Deres Generøsitet og ikke mindst fordi de vil sætte Skulpturen ud mellem Mennesker saa at den faar lov at Tage Del i deres daglige Liv saale [des] at der maaske nu og da kan opstaa en Dialog et Møde paa en naturlig Maade. Dermed mener jeg, - ikke i Funktion af det man kalder Kunst, men blot som en Appel fra Menneske til Menneske.

Nu mine varmeste Hilsner
med Tak for Deres Svar paa mine Bestræbelser
fra Deres hengivne
Sonja Ferlov Mancoba

-

OMTALTE VÆRKER

Skulptur (uden titel), 1970, (kat. 76, 2003).

Til Alborg Kommunes Kunstfond.

Tof paa en Uges Tid siden fik jeg Til min store
Overraskelse og Glæde gennem Steingrum Laurssen
nyt om

Da jeg for godt en Uges Tid siden
gennem Steingrum Laurssen, som var
her paa et kort Besøg, fik nyt om
Deres køb af min store Skulptur fra 1970
og tillige om Deres Hensigt: eventuelt at
opstille den paa en aaben Plads foran
Raadhuset, syntes det mig næsten
som drømte jeg. Et par Dage efter
modtog jeg fra Banken Handelsbanken
i Viborg Oplysning om at De havde
tillendt dem den store Sum derfor. —
Kunde jeg nu blot finde de rette
Ord for at udtrykke Dem min dybe
Taknemmelighed og den Glæde jeg følte
ved den Solidaritet og Tillid de herved
viser mig til Støtte og Styrkelse
i mine forsøg paa at fremsætte
et menneskelegt Udtryk i Skulpturen

ud fra mit Livs Erfaringer i Forhold til
Livet og til Samfundet.

Deres generøse Svar paa mine Bestræbelser
styrker mit Mod.

I vort individualistiske Samfund synes
"mennesket" for hver Dag at paa trods
af alle tekniske Kommunikationsmidler at
finde sig i dybere Ensomhed i Forhold
til Omgivelserne. Flere kunstner kan
kun søge at fremsætte et enkelt Aspekt

ud fra sin Livsopfattelse i sin Sagen
mod en ^{menneskelig} ~~en~~ ^{og fra sine egne} ~~tæller~~ ^{opfattelse} i forhold til

Livet og til det Samfund som vi er Del af.
Det åndelige Udtryk fremsat i et Materiale
skulde jo blot tjene til en Tilnærmelse
mellem Mennesker i deres Livssyn.

Men Tungen skaber jo noget alene og alt hvad
der blir til bliver det jo kun som kan tjene
os i Livet blir det jo kun ved "menneskeligt"
Møde i gensidig Tillid og Trang til Udvikling
mellem Mennesker, som det er grundlaget for
fortsat Liv. Vi modtog fra de som levede
for os og vi maa søge at bringe det videre
tilligemed Resultatet af vore Erfaringer
til dem som skal følge os. Kun saaledes kan
Menneskenes Kæde sluttes op til fortat Liv.

Derfor min Store Tak for deres Generøsitet
og ikke mindst fordi de vil sætte Skulpturer
ud mellem Mennesker saa at den faar lov at
tage Del i deres daglige Liv saakket der maaske nu
og da kan opstaa en Dialoek et

Møde paa en naturlig Maade
Dermed mener jeg, ikke i Funktion
af det man kalder Kunst, men
blot som en Appel fra Menneske
til Menneske.

Nu mine varmeste Hilsener
Med Tak for Deres Svar
paa mine ~~Beskrævelser~~ ^{Beskrævelser}
fra Deres Ungdom

Sonyaterlov Maneoba